

daterne til Borgerrepræsentationsvalgene, er det jo uimodsigeligt — og uimodsiget fra alle Sider — at disse Valg have faaet en ren partipolitisk Karakter. Det urigtige i, at saaledes en meget stor Del af Skatteyderne her i Byen faktisk ere uden Repræsentation i Kommunalbestyrelsen, har i Virkeligheden længe været anerkendt fra alle Sider. Man har indrømmet, at dette ikke er nogen retsfærdig Ordning. Særlig fra dette Tings Side har der allerede fra Halvfjerdsene af gentagne Gange været stillet Fordring om, at der skulde indføres Forholdstalsvalg ved de kommunale Valg her i Byen. Atter og atter er der her i Tinget blevet vedtaget Forslag desangaaende; de ere sendte til Landstinget, men der ere de ufravigelig omkomne. Man har altsaa fra Regeringen og Regeringspartiets Side anerkendt, at en Ændring i den bestaaende Ordning i og for sig kunde være billig og retsfærdig; men man har ikke ment efter Omstændighederne alligevel at ville gaa ind paa de Forslag, som ere fremkomne her i Tinget desangaaende. Fra vor Side har der da ikke været andet at gøre end at vente med Taalmodighed paa, at der skulde komme en Lejlighed, da man mulig kunde faa hinanden i Tale.

En saadan Lejlighed indtraf i Fjor. Det viser sig, at Kjøbenhavns Kommune ikke er i Stand til at klare sig med sine nuværende Indtægter, særlig maaste paa Grund af de Krav, som de senere Aars Lovgivning stiller til Kommunens Kasse, og der blev derfor af Regeringen indbragt Forslag om at give Kommunen Ret til at opkræve større Skatter end hidtil. Men det var indlysende, at det vilde være dobbelt uretsfærdighed, om man vilde belaste de stumme her i Byen yderligere med ny Skattepaalæg. Naar der skulde være Tale om at indføre ny Skatter her i Byen, maatte dette Ting efter det Standpunkt, det hidtil stadig har fastholdt, selvfølgelig fordrer, at samtidig Kravet om en Forandring i Borgerrepræsentationsvalgene blev gennemført. Der blev da i Fjor her i Tinget af 3 Medlemmer indbragt et hertil sigtende Lovforslag — det var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Trier), det daværende Medlem for Bælum (Bing) og mig, som indbragte dette Forslag. Det blev henvist til et Udvalg, til hvilket ogsaa Skatteloven, som kom fra Landstinget, blev henvist. Det er en Selvfølge, at Anstuelserne i dette Udvalg principielt vare meget forskellige; det Udgangspunkt, man fra forskellige Side tog, maatte naturligvis være meget afvigende. Ikke desmindre lykkedes

det i det væsentlige at naa til Forstaelse om Grundlaget for en forandret Valglov for Kjøbenhavn, og under 15de Marts afgav Udvalget en Betænkning, som sluttede med at indstille en Dagsorden til Tingets Vedtagelse, en Indstilling, som imidlertid ikke kom til Afstemning her i Salen, fordi Ordføreren, hvilken var jeg, blev syg. Der foreligger altsaa kun en Udvalgsbetænkning. Hovedtrækkene i denne Betænkning ere disse: Man erkender fra alle Sider, at Skatteyderne i Kjøbenhavn have et retsfærdigt Krav paa en lige saa udstrakt kommunal Valgret, som der er indrømmet Skatteyderne i de øvrige Kommuner. Dernæst er der Enighed om, at det vilde være ønskeligt at indføre Forholdstalsvalgmaaden, og endelig erkender man, at det er rigtigt, at disse Krav fyldestgøres samtidig med, at der gennemføres Forslag om en Forøgelse af de nuværende Kommuneskatter eller Indførelse af ny Skatter. Men medens man altsaa var enig om dette Udgangspunkt, blev det fra den ene Side i Udvalget gjort gældende, at en afgjort Bestemmelse saa vel for at gaa til en Udvidelse af Valgretten som for at gaa til Indførelse af Forholdstalsvalgmaaden, maatte være den, at der her i Byen blev indført en lignende Ordning, som der, der er indført ved Kommunalvalgene uden for Kjøbenhavn, nemlig den, at Valgerne deles i 2 Grupper. Fra modsat Side blev der da ganske vist af forskellige Medlemmer gjort gældende, at man principielt var imod en saadan Deling i 2 Grupper; men som det hedder i Udvalgets Betænkning: „Man har efter Omstændighederne i det hele anset en saadan Ordning for ikke uantagelig, men dog kun under den Forudsætning, at Valgretten til Gængæld udskræfkes ogsaa ud over den Grænse, som er angivet ved Ansættelsen til Indkomsskat.“ Man fandt, at der er en saa væsentlig Forskel mellem Skattesystemet i Kjøbenhavn og uden for Kjøbenhavn, at det vilde være nødvendigt at stille Fordring om, at der blandt Valgerne ogsaa „medtages dem, der maa betragtes som ydende Bidrag til Kommunen gennem den Afgift, der svares af Beboelsesrum“, det vil sige, man forbeholdt Valgret i ethvert Fald for „alle de Folkestingsvælgere, der enten som Ejere eller som selvstændige Lejere beho en Lejlighed, af hvilken der svares Arealstat til Kommunen.“ Denne Fordring stillede man sig saa fra den anden Side imødelommende overfor, og Betænkningen udtaler derfor, at der saaledes i det væsentlige er opnaaet Forstaelse om Grundlaget for en Ordning, og i Henhold hertil stillede Udvalget da Forslag til en Dagsorden, der gik ud paa at opfordre